

Bůh je láska

Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm. (Janův list 4:16b)

Vyjádření, že Bůh je láska, ukazuje nejhlubším způsobem, kdo je Bůh a jaký je, a též, že láska není jen jeho vlastností, ale on sám je láska. Láska je základem jeho bytí.

Bůh je láska a všechno stvořil z lásky. Z lásky nám dal také život.

Když pozorujeme přírodu, vidíme obdivuhodnou krásu, rozmanitost a řád. Celý vesmír je dokonale stvořen až do nejmenšího detailu. Všechno je uspořádáno a promyšleno. Vrcholem Božího stvořitelského díla je člověk, jehož vlastnosti odrážejí Boží bytost – svobodná vůle, svědomí, schopnost milovat, přemýšlet a tvořit.

Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré ... (Genesis 1:31)

Přioděl jsi mě kůží a masem, propletls mě šlachami a kostmi, nakládal jsi se mnou milosrdně, dals mi život a tvůj dohled střežil mého ducha. (Jób 10:11-12)

Obsah

- 1 Jaká je Boží láska?
 - 1.1 Boží láska je dokonalá a vyvěrá z Boží bytosti
 - 1.2 Boží láska je sdílena
 - 1.3 Jen Boží láska nás může opravdu naplnit
 - 1.4 Boží láska je čistá a nezištná
 - 1.5 Boží láska říká pravdu
- 2 Boží láska v Ježíši
 - 2.1 Bůh se stal člověkem, protože nás miluje
 - 2.2 Skrze Ježíše jsme s Bohem smířeni
 - 2.3 Ježíš nám přikázal milovat každého
 - 2.4 Milovat Ježíšovou láskou znamená říkat druhým pravdu
 - 2.5 Boží láska se plně rozvíjí v církvi

📌 1 Jaká je Boží láska?

📌 1.1 Boží láska je dokonalá a vyvěrá z Boží bytosti

Výše citovaná biblická místa ukazují, že Bůh nám dává dar života. Stará se o nás, je vůči nám milosrdný, nabízí nám vztah, a tak s námi sdílí svou lásku. Celé jeho konání vůči nám a celému stvoření je láska. Láska není jen Boží vlastností, neosobní energií nebo silným pocitem, což lidé často za lásku považují, ale sama Boží bytost. Bůh chce pro nás to nejlepší a všechno stvořil tak, aby nás přitáhl k sobě — ke své lásce. Jeho láska je hluboce spojena s touhou chtít stále to nejlepší pro druhé.

📌 1.2 Boží láska je sdílena

Bůh nám skrze svou lásku dává sám sebe. Jeho odevzdanost vůči nám ukazuje, že smyslem našeho života

je poznávat Boží lásku a opětovat ji. Proto nás stvořil. Jeho lásku nelze přijmout bez toho, abychom s Ním a s druhými měli hluboký vztah. Ježíš řekl:

Ježíš odpověděl: „První je toto: ‚Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!‘ (Marek 12:29b–30)

Bůh nás činí schopnými milovat z celého srdce. To je možné jen tehdy, když poznáme, přijmeme a zažijeme Boží dokonalou lásku. I když jsme slabí a nejsme bez hříchu, můžeme po této lásce toužit, protože Bůh nás stvořil jako dobré.

✚ 1.3 Jen Boží láska nás může opravdu naplnit

Bůh nás stvořil tak, abychom jím byli dokonale milováni a ceněni. Lidé hledají lásku rozličnými způsoby. Být milován, vážen, přijat a ctěn je pro většinu lidí nejvyšším cílem v životě. Když lidé Boha neznají, vědomě či nevědomě se snaží najít svoji identitu a hodnotu v tom, co dělají a jak je druzí přijímají. Ti, u kterých hledají přijetí, pak nespravedlivě dostávají pozici, která ve skutečnosti patří jen Bohu. Takový způsob „lásky“ je egoistický, bere lidem svobodu ve vztazích a může vést k napětí a zklamání. I kdybychom byli dokonalí, nikdy nebudeme schopni naplnit nejhlubší touhu člověka — být milován. Jedině Bůh může dát člověku jeho pravou hodnotu a identitu, jen on je zdrojem lásky, naše omezená láska toho není schopna.

Naši touhu být dokonale milováni může naplnit jen Bůh. Pro omezeného a omylného člověka je toto očekávání druhých neúnosným břemenem, protože sám Boží dokonalou lásku potřebuje.

Blaise Pascal (lékař a filozof 1623–1662) psal o nebezpečí hledání dokonalé lásky u člověka:

Je to nespravedlivé, když se na mě chtějí lidé vázat, přestože to dělají s potěšením a dobrovolně. Ti, ve kterých jsem vyvolal tuto touhu, budou oklamáni; protože nejsem pro nikoho cílem života a nemám prostředky k jejich uspokojení. Nejsem snad smrtelník? A tak objekt, ke kterému přilnuli, zemře ...[1]

Boží láska nás nestaví do centra pozornosti, jako to dělají lidé, když jsou na sobě závislí. Bůh nás učí, že naplnění nezakoušíme, když nás druzí postaví do centra, ale když se nezištně dáváme druhým. On sám je nám příkladem. Nechce být oslavován ze sobeckých důvodů, ale jde mu o nás, protože bez něj, pokud nejsme naplněni Jím, nemůžeme prožít náš život smysluplně — on je totiž původcem lásky.

✚ 1.4 Boží láska je čistá a nezištná

Čistý a nezištný vztah mezi lidmi je možný jen tehdy, když je založen na Boží čisté a nezištné lásce.

My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás. (1. list Janův 4:19)

Boží láska nás uschopňuje milovat bez toho, abychom něco očekávali nazpět. Milovat můžeme nezávisle na tom, jak se cítíme. Láska je svobodná od sobeckých tužeb, nehledá uznání od druhých lidí a nevolí si jednodušší cestu. Ve vztazích založených na Boží lásce není člověk závislý na přijetí lidí, uznání nebo naplnění svých cílů, protože Bůh mu dává to, co skutečně potřebuje. Pouze tak je možné radostně sdílet lásku s druhými.

✚ 1.5 Boží láska říká pravdu

Starý zákon cituje procítěné modlitby věřících, jejichž myšlenky každý z nás zažil, ať už u sebe nebo u

druhých.

... ve lhaní zálibu našli, žehnej ústy, zlořečí v nitru. (Žalm 62:5b)

Pravá láska je čistá, protože je založena na pravdě, a to i v případě, že říci pravdu není lehké nebo není provázeno dobrými pocity.

[Láska] nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. (1. list Korintským 13:6)

Doktor může předepsat lék, který je hořký, ale dělá to proto, že ví, že pacientovi pomůže. Nebylo by to v souladu s Boží láskou, kdyby lék pacientovi nedal, protože by se mu chtěl zalíbit nebo by chtěl, aby se pacient na nějaký čas cítil dobře. Podobně i pravdivá láska dává druhým to, co nejvíce potřebují a ne nutně to, co by pro ně bylo příjemnější.

📌 2 Boží láska v Ježíši

📌 2.1 Bůh se stal člověkem, protože nás miluje

Stvoření a bytost člověka jsou velkým svědectvím o Boží lásce. Největším svědectvím jeho lásky ale je, že k nám poslal svého Syna. Bůh k nám přišel tak blízko, aby svým životem a smrtí ukázal, jak moc nás miluje a že nás chce zachránit. Své velké milosrdenství ukazuje tím, že nám chce odpustit a osvobodit nás od hříchu.

V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. (1. list Janův 4:9)

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (Janovo ev. 3:16)

📌 2.2 Skrze Ježíše jsme s Bohem smířeni

Přijmout Boží lásku znamená přijmout Ježíše a vidět, že jsme byli hříšní a že velmi potřebujeme jeho odpuštění.

Bůh nám dává všechno, co potřebujeme. Dává nám mnoho dobrých věcí, uschopňuje nás milovat a činit dobro. Když hřešíme, zneužíváme tyto dobré dary od Boha bez ohledu na to, k čemu nám byly svěřeny. Syn, který prohýřil celé jmění svého milujícího otce pro své zlé žádosti, zneuctí a odmítá svého otce. Podobně i my zneuctíváme a odmítáme Boha, když se ho neptáme, jak chce, abychom žili.

Když poznáme Ježíše, tak nám skrze svůj život a smrt ukazuje, jak moc jsme Boha odmítli kvůli našim hříchům. Když Ježíše přijmeme, vede nás k obrácení a dává nám odpuštění.

Toto přijetí vyjadřujeme nejen slovy a vírou, ale celým naším postojem a připraveností nechat ho změnit náš život.

Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! (Efezským 2:4-5)

Přijmout Ježíše znamená také přijmout, co nám přikázal:

Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání. (Janovo ev. 14:15)

Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám se mu poznat. (Janovo ev. 14:21)

Svou lásku nám Bůh prokázal tím, že poslal svého Syna, aby nás zachránil a také tím, že nám dal skrze něj přikázání, abychom podle nich žili a následovali Ježíše svým životem.

✚ 2.3 Ježíš nám přikázal milovat každého

Často lidé omezují svou lásku jen na lidi ze svého okolí, na své přátele nebo rodinu, a to podle svých vlastních měřítek a podle toho, jak je jim někdo milý.

Milovat druhé znamená chtít to nejlepší pro každého, bez upřednostňování osob. Jen taková láska je nezištná.

Ježíš nemluvil o zcela novém přikázání. Již v knihách Mojžíšových se píše:

...ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin. (3. Mojžíšova 19:18)

Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřitele svého.‘ Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec. (Matoušovo ev. 5:43-48)

✚ 2.4 Milovat Ježíšovou láskou znamená říkat druhým pravdu

Co znamená milovat druhé ukázal Ježíš skrze celý svůj život i smrt. Věděl, že nejvíce lidé potřebují smíření s Bohem, a že jim v tom často brání hřích. Jeho láska proto zahrnuje i to, že jasně odmítl pokrytectví a vedl lidi k posouzení jejich života před Bohem. Ježíš žil bez hříchu, a proto byl jeho život pro lidi zrcadlem, skrze které mohli vidět, co v nich je. Ti, kteří ho přijali, mohli být vedeni k obrácení a odpuštění. Mnozí ale nechtěli být konfrontováni s jeho spravedlností a upřímnou láskou, a tak ho odmítli.

Ježíš říkal každému pravdu přímo a ukazoval, co musí lidé změnit. Kvůli tomu ho mnozí nenáviděli a nakonec ho zabili. Skrze Ježíšův život můžeme vidět, že pravdivá a upřímná láska není vždy přitažlivá a uchvacující nebo spojena s intenzivními pocity.

Také dnes mnoho lidí odmítá jak Ježíše, tak pravdu, kterou říkal:

Ježíš jim řekl: ‚Kdyby Bůh byl váš Otec, milovali byste mě, neboť jsem od Boha vyšel a od něho přicházím. Nepřišel jsem sám od sebe, ale on mě poslal. ... Já mluvím pravdu, a proto mi nevěříte. (Janovo ev. 8:42a, 45)

2.5 Boží láska se plně rozvíjí v církvi

Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři! Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.“ (Markovo ev. 3:34–35)

Když lidé lásku odmítají, oddělují se od Boha i od sebe navzájem. Lidé, kteří Boží lásku nepřijímají, nemohou milovat nezištně.

Jen ti, kteří chtějí milovat Boha — zdroj lásky a být jím naplňováni, budou schopni lásku chtít a dávat ji jeden druhému.

V pravé, biblické církvi, se každý rozhodl žít láskou, kterou dává Bůh — sloužit jeden druhému celým svým životem a také si nechat sloužit. To je láska, která lidi spojuje, ne člověkem vytvořená hierarchie nebo organizace. Pokud láska křesťanů vychladne, přestane být církev církví. Když se však křesťané milují navzájem, potom církev roste a zraje.

To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji. (Janovo ev. 15:12–14)

Ti, kdo Ježíše milují, budou sdílet své životy. To je jádrem učení a svědectvím života věřících v celém Novém zákoně.

Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým. (Janovo ev. 13:34–35)

Bohužel je velmi málo lidí, kteří by takto chtěli žít. Boží láska se nelíbí každému člověku a nemůžeme pro ni získat všechny lidi. Individualismus, sobectví a konzumní život jsou časté i v náboženském prostředí. Když ale lidé nejsou připraveni sdílet svůj život v této lásce, nejsou učedníky Ježíše.

Řekne-li někdo: „Já miluji Boha,“ a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra. (1. list Janův 4:20–21)

Láska je přikázání. To nás povzbuzuje a dává nám naději, že dokonce i dnes je možné následovat Ježíše a v lásce žít. Ježíš by nám nepřikázal milovat, kdyby to nebylo možné. Sami ze sebe bychom toho nebyli schopni, ale s Jeho pomocí můžeme naplnit tento jediný pravý cíl v životě. S ním můžeme najít tu jedinou lásku, která nás může naplnit. Právě kvůli tomu jsme byli stvořeni. Bez Boží lásky je náš život prázdný a beze smyslu.

Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. (Skutky 4:32)

Z knihy ‚Skutky apoštolů‘ můžeme poznat život prvních křesťanů. Milovali se navzájem tak, že pro ně bylo zcela přirozené sdílet celý svůj život, včetně svého majetku. Naučili se této lásce od Ježíše a apoštolů. Setkávali se denně po domech a bojovali o duchovní život jeden druhého.

To je láska, kterou musí křesťané vůči sobě mít. Jen tak mohou být skutečně světlem světa a ukázat, že Ježíš je vysvobozuje od hříchu a působí v nich silou, kterou svět (i ten náboženský) nezná a nemůže napodobit.

Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem. V tomto poznáme, že jsme z pravdy... (1. list Janův 3:18-19a)

Hledáš skutečný smysl života a lásku? Rádi bychom ji s tebou sdíleli! Jestli máš nějaké otázky a myšlenky k tomuto článku, můžeš nás kontaktovat.

Související témata

- [O lidském utrpení a Boží lásce](#)

E-mailová adresa

Zpráva

Odeslat

Poznámky:

1. Pascal, B. (1910). Thoughts. Transl. W.F. Trotter. New York: P.F. Collier and Son, 1910. Pascal's Thoughts. Section VII., Morality and Doctrine, art. 471. p. 159. Vlastní překlad anglického originálu dostupného na: <http://www.archive.org/stream/thoughtstrbywfr00pascuoft#page/159/mode/2up>

© 2022 www.krestane.info - Všechna práva vyhrazena.

Uvedená biblická místa jsou převzata z Bible :

Písmo svaté Starého a Nového zákona : český ekumenický překlad © 1987 - 2009 .

Odkazy a obsah článků (v nezměněné formě s uvedením zdroje) mohou být šířeny pro nekomerční účely.

Publikování anebo šíření obsahu těchto webových stránek v jiné formě anebo pro jiný účel podléhá našemu souhlasu.

Webová stránka může obsahovat odkazy na internetové stránky třetí strany.

Jejich zveřejnění neznamená, že jejich obsah schvalujeme, přijímáme anebo s ním souhlasíme.